

گزارش چکیده پایان نامه / رساله
فارسی و انگلیسی



نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:	نام و نام خانوادگی دانشجو:
آزاده خاقانی	رشته تحصیلی:	روابط بین الملل	مقطع تحصیلی:	دکتری	تاریخ دفاع:	۱۵ شهریور ۱۴۰۱	نام استاد راهنما	دکتر محمدولی مدرس
دکتر فریده محمدعلی پور / دکتر سید علی منوری	نام استاد مشاور	دکتر فریده محمدعلی پور / دکتر سید علی منوری	نام استاد/اساتید داور	دکتر ارسلان قربانی / دکتر غلامرضا کریمی / دکتر رضا سیمبر				
عنوان پایان نامه / رساله:	کنش و واکنش عناصر برسازنده هویت جمهوری اسلامی ایران در مناسبات میان ایران و فرانسه (۱۳۸۴-۱۳۵۷)							
بیان مسئله:	<p>یکی از مهم ترین و تأثیرگذارترین کشورهای اروپایی که در طول تاریخ همواره جایگاه برجسته‌ای در سیاست خارجی ایران داشته است فرانسه می‌باشد. در برخی دوره‌های تاریخی روابط دو کشور نزدیک و در برخی دوره‌های دیگر روابط به طور کامل به سردی گراییده است. این پشتوانه تاریخی نقش مهمی در فهم دو طرف از ارزش‌های راهبردی یکدیگر ایفاء کرده است. به گونه‌ای که امروزه پاریس به خوبی می‌داند که بدون در نظر گرفتن نقش مهم ایران، امکان اعمال سیاستی موثر در خاورمیانه را نخواهد داشت، و تهران نیز بر نقش مهم فرانسه در داشتن تعاملی سازنده با اتحادیه اروپا واقف است.</p> <p>یکی از مهمترین دوره‌های تاریخی شایان بررسی، روابط دو کشور پس از وقوع انقلاب اسلامی است، به گونه‌ای که می‌توان گفت تمام روندهای تاریخی همکاری و منازعه که در طول تاریخ مشخصه روابط دو کشور بوده است در این دوره نیز تکرار شده است.</p> <p>از بررسی روابط دو کشور و پشت سر گذاشتن روندهای همکاری و منازعه میان دو کشور، این پرسش مطرح می‌شود که چگونه روابط دو کشور در دوره‌های مختلف (از ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۴) به صورت یکنواخت همکاری و یا به صورت یکنواخت مناقشه نبوده و همواره تغییرات و نشیب و فرازهای زیادی به خود دیده است؟</p>							
روش پژوهش:	روش و ماهیت تحقیق در این پژوهش، توصیفی-تاریخی، تحلیلی-تبیینی است. شیوه گردآوری اطلاعات نیز مبتنی بر شیوه اسنادی و کتابخانه‌ای خواهد بود.							

<p>سؤال و فرضیه تحقیق:</p>	<p>سوال پژوهش</p> <p>چگونه عناصر برسازنده هویت ج.ا.ا. بر کنش و واکنش‌های مناسبات میان ایران و فرانسه در طی سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۴ تاثیر گذاشته اند؟</p> <p>فرضیه پژوهش</p> <p>عناصر برسازنده هویت ج.ا.ا. از طریق اولویت‌بخشی به یکی از عناصر هویتی اسلام‌گرایی، ایرانیت، تجددگرایی، منجر به الگوهای متفاوت همکاری و تعارض در مناسبات ایران و فرانسه در طی سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۴ شده است.</p>
<p>روند پژوهش:</p>	<p>پژوهش کنونی در بردارنده، پنج فصل و نتیجه‌گیری نهایی به شرح ذیل است:</p> <p>فصل اول به چارچوب نظری پژوهش می‌پردازد.</p> <p>فصل دوم روابط ایران و فرانسه بین سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۹ یعنی پس از وقوع انقلاب تا آغاز جنگ را مورد بررسی قرار می‌دهد.</p> <p>فصل سوم روابط ایران و فرانسه در طول دوران جنگ تحمیلی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد.</p> <p>فصل چهارم بر دوران سازندگی و تحولات پس از جنگ و تأثیرات آن بر روابط ایران و فرانسه متمرکز است.</p> <p>فصل پنجم، به ارزیابی روابط ایران و فرانسه در دوران اصلاحات می‌پردازد.</p> <p>و سرانجام به نتیجه‌گیری کلی پرداخته می‌شود.</p>
<p>مهمترین یافته‌ها :</p>	<p>از یک سو، بسته به اینکه کدام یک از عناصر هویتی در سیاست خارجی ایران پر رنگ‌تر باشد، و از سوی دیگر، غالب شدن نوعی از عناصر هنجاری در نظام بین‌الملل که باعث تقویت یکی از ابعاد هویتی جمهوری اسلامی گردیده، روابط ایران و فرانسه وضعیت‌های متفاوتی را پشت سر گذاشته است. به عبارت دیگر، سیاست خارجی ایران متأثر از عناصر هویتی داخلی و ساختارهای درونی و بیرونی بر ساخته شده از عوامل مختلف، با توجه به ماهیت تغییر یابنده مفهوم هویت، در دوره‌های مختلف، الگوهای متفاوتی از همکاری و تعارض میان این دو کشور را طی سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۴ تجربه نموده است.</p>

تأیید استاد راهنما

